

R E V E R E N D I S S . P A T R I , I L L V S T R I S S I -
 mo auitæ Domus Brandenburgen̄. Marchioni, D. A L B E R T O ,
 Principi Electori: Ecclesiæ Rom. TT. S. Petri ad Vincu -
 la Presbytero: Cardinali: Moguntinæ, et Magdeburgen̄.
 sedium Archiepiscopo, Halberstadien̄, uero Ad -
 ministratori: sacri Rom. Imp. Archicancella -
 rio, Germaniæ Primati. &c. Domino si -
 bi obseruantissimo,

QUOD IN REBUS HUMANIS PRÆCIPVVM,
 & natura quasi compertum, Princeps clementissime, quodq; iure quo -
 dam nostro, omnes summopere curamus, nimirum id est, ut & Victus
 sit ratio, & Vitæ seruetur incolumitas. Neque id abs re: quando etiam
 sacris literis proditum, q̄ nemo carnem suam oderit unquam. Et mira
 C O N D I T O R I S prouidentia factum, ut, pro ea conseruanda, suo
 quæq; ordine, suis quoq; fungantur officijs, cum interiora, tum exteriora
 Hominis membra: indito illi, super hæc, spiritu æthereo, qui rationis
 ductū moderetur: ut uere cecinerit Psaltes, D I I S similem factum: qui
 heroico quodam statu, cæteris creaturis, & dignitate, & iudicio prælit:
 ad stipulante in eam rem ingenioso Poëta,
 Pronaq; quum spectent Animantia cætera terram,
 Os Homini sublime dedit, cœlumq; uidere
 iussit, & erectos ad sydera tollere uultus.
 Cui tametsi, ob lapsum, a cunis etiam, bis mille erumnarum & calamita -
 tum accidant, quas inglorium forte, celsitudini tuæ si recenseam, Lectori
 quoq; plus fastidio, q̄ uoluptati, infinitis tamen interim Gratiarum do -
 nis ornatur, quibus in hoc seculo nequam, diuinum in se numen resplen -
 deat: quo non fucata charitate, uel subiectis iuste dominetur, uel proximi
 necessitatem benignius ferat. Quæ quum ita se habeant, quisnam infici -
 as ibit, te, ex homine licet, tam clara tamen prognatum stirpe, tanta præ -
 cellentem & dignitate, & uirtutum insignijs, ad id inueneris a D O M I -
 N O uocatum, ut non modo Patriæ Pater, sed & admirandum iusticiæ,
 legalitatisq; specimen sis unicum toti Germaniæ. Iis accedunt illustri -
 D. T. bonarum Artium, Autorumq; celebriū eruditissima censura, cum
 tam sollicita lectiōe, inter tot etiam negociorum reip. strepitus, ut iusti -
 nianum non iniuria, si non superes, certe æques: non armis (ut es Prin -
 ceps paci studiosissimus) uerum Bibliothecæ incomparabili thesauro,
 & condendarum Legum argutissima animaduersione. Hæc inq; atq;
 alia uirtutum tuarum monimēta, adamussim in te perspiciens diuus ille,
 non intermorituro seculo etiānum uiuens M A X I M I L I A N V S (ni -
 me, sed nec fallere potest, integer Iacobi Spiegellij candor, & probata fi -
 des) tete, Princeps clarissime, secundum ex multis selegerat, quocum illi
 principales in arduis deliciæ, cuius mansuetudine, temperātia, iudicio &

consilijs, olim restituta morū uetusta integritas, Legum infinitarū chaos
cōaēta, & demum Turcæ impia tyrannis propulsa, Christianus orbis
aliquanto tutior seruaretur. Sed heu, ut est Fati irreuocabile fatum,
Heros ille, inuictissimi spiritus Imperator, a D O M I N O uocatus,
abit, te nobis ad eiusmodi munia Albo subscriptum, relinquens. Quæ
tuæ celsitudini, Princeps maxime, si forte molestius obtrudam, infimi
nominis Librarius, at saltem id boni consulas, in morali gloria hysce ne-
njs utrosq; dignos, posteris reddidisse, citra omnem Aulæ applausum.
Ut uero ad conseruandam V I T A E sanitatem, quod præcipuum car-
nis officium, redeamus, offerimus ecce tuæ celsitudini hosce Authores
treis, a situ ueteri, quantum licuit, per exemplar non tam mutilum, q̄ de-
prauatum, uindicatos: qui & si non Romana polleant eloquentia, at uero
quod queritur absolutissime præstant. Quos ubi sedentario delectu quis
uel obiter legerit, mirum q̄ pulcre reddant legentem alacriorem, tra-
hantq; illecebris quibusdam P L V S V L T R O (ut dicitur) pergen-
dum. Suscipe ergo pientis. Princeps, nec dedignare munus, non qui-
dem offerentis, sed illorum potius monumenta, qui sub inlytissimo no-
mine tuo, cunctis abhinc seculis reuixerunt: & Schotti in hoc animum,
humilima subiectione tuæ celsitudini deuotissimum, ratus excipe. Pro-
tectione diuinæ maiestatis in C H R I S T O felicissime ualens. Argen-
torati. VI. Februarij, Anno M. D. XXXI.

Cellit. τ. obsequentis.

Ioannes Schottus, librarius
Argentoratē.